

Sükutu Delen O Çıglık

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 19 Mart 2016

İhbar ettim düş yolunda peyda olan o gerçeklerden yola çıkıp da varamadığım eksende rahmet dilediğim her ölü dünü ve üzünü.

Seyrettim dibini, kavanoz dipli mihraklarla yoldan çıkmışlığını asla sorgulamayan, tümünden varan söz kırımı yalıtılmış gerçeklerin.

Ve eledim en doğurgan nefreti, sürgün eyledim acımasızca süregelen onca tahakkümü ve seferberliğini boykot eden merhamet ve iskartaya çıkmış huzur iken mesken edilesi şu anlamsız döngünün ve sürgüsünü kıran hangi savaşıysa görmezden gelinmenin en katıksız, o rüştünü ispatlamamış merhameti, iz bildiğim bir gölgeye yığdım kötülük ve düşkün mizaçlı anlamsızlık iken yoldan çıkmışlığı marifet bilen.

Bir imgeden diğerine seğirten hangi çapkın tümce ise; rest çektim ünlem yüklü cümlelere askıntı olan bilinmez ininde, görmezden gelmek kadar en aykırı mekanizma, benliğini sorgulayan ve yalıtılan mizacı ile masumiyet, tepe taklak olmuş olsa da zincirleme onca kazanın en sübyanı.

Bir gölgeye rast geldim gecenin zifiri boğarken aşkı ve sevgiyi.

Bir sureye rast geldim okunan ezanda.

Bir sevgiye teğet geçti şeytan ve hangi meleke bir başına, soludu çaresizliği baştan savma.

Dengimi ayartmıştı kader, dengini yitirmişti kadın ve adam.

Bir çocuk soludu acıyı ve yarası deşildi anasının sıcaklığına doyamazken belki de ana yüreği özlemine dayanamayacağını bilincinde solmuşken yolun tam da ortasında.

Suretler asılsızdı ve renksiz.

Tümceler katıksızdı ezelden.

Yontulmuş nefret iken beşerin ihaneti ve sezinlenen hangi rüya ise, gözlerim açık, mest olduğum gündüz vakti...

Yine de yeniden diyebilmenin özlemi ile saf tuttuğum ve sükûtu delen o çıglığı görmezden gelemekten

insanođlu.

Bir ocuk öldü bilinmedik bir zamanda.

Bir kadın okşadı o soğuk mezar taşını.

Henüz erkendi ayrılık için ki teleyemediđi randevusunu Azrail vaktinden çok evvel düşmüşken yola.

Bir miladı yād etmekte aslolan, yeni bir başlangıcı sonla mimlemek.

Milim milim kusarken öfkesini, yudumlarken özlemin coğrafyasını ve sezinlediğim en acımasız ve zamansız ölüm ki; dilimin yarası ve gocunduğum onca teferruat, rast geldiğim bir denkleme düşmüşken yolu bilinmezinde tefekküre daldığım ve yeni baştan adımladığım.

Gölgeler idi tek kurtarıcı ve karanlıktı en ıslak düşüm, düşmeden evvel tepe st.

Dn kalamadı dnde, yarını olmayan bir ömrü kim ister, demekse maharet...

Bir döngüden diğerine seğirttiğim; bir tümceden bir soruya denk düştüğüm ve adı asılı o ölüm izelgesinde: Milimini hesap etmiştim oysa çok öncesinde ve soluduğum kaçıncı acı ise görmezden gelmenin mümkün olmadığı.

Bir ben ve bir sen ve ölüm kaınılmazı gerçeklerin en acıtanı.

Suslardan ibaret bir imge iken yalnızlık ve kâfır gözyaşı yine de engel olamadığım o batılı yürekte sızan en ili dize.